No. 3136 Woensdag 28 Februari 1940. 57ste Jaargang.

AMIGOE DI CURAÇAO

Dit blad verschijnt elke Woensdag en Zaterdag
Abonnementsprijs voor het gebiedsdeel
fl. 2.— per kwartaal bij vooruitbetaling.

Redactie: St. Elisabeth's Gasthuis Tel. 1292
Administratie: St. Thomas-college Tel. 1550
Uitgever: W. J. A. Donders.
Drukkerij van het Vicariaat.

Voor het Buitenland fl. 10.— per jaar.
Afzonderlijke nummers fl. 0,10

COMMUNICANDA

Aan de Geestelijkheid en de Geloovigen van [illegible] Vicariaat..

Van Z[illegible] Hoogwaardige Excellentie Mgr. M. Silvani, Nuntius van Haiti en Apostolisch Delegaat van de Antillen, mochten wij het volgende schrijven ontvangen:

Daar de verjaardag van de Kroning van Zijne Heiligheid Paus Pius XII dit jaar in de Lijdensweek valt, heeft Zijne Eminentie de Kardinaal Staatssecretaris verzocht om dezen dag plechtig te herenken op den Zondag van „Laetare", 3 Maart a.s.

Het is het verlangen van Zijne Hoogw. Excellentie den Apostolisch Delegaat om dezen dag zoo plechtig mogelijk te vieren, en wel met een Plechtige H. Mis en gemeenschappelijke oefeningen van gebed, om den Goeden God te bedanken voor de groote gunst die Hij in de persoon van Zijne Heiligheid Paus Pius XII aan Zijne Kerk bewezen heeft, en tevens Gods licht en genade zoo noodig in deze verschrikkelijke tijden, over Zijne Heiligheid af te smeeken. Zoo doende moeten wij allen medewerken om den triomf van den vrede in Christus te verhaasten en te verzekeren.

Om aan dit verlangen te voldoen, bepalen wij bij deze:

1o. dat op Zondag a.s. in alle stadskerken een Plechtige H. Mis zal worden opgedragen tot intentie van Zijne Heiligheid;

2o. dat in alle andere kerken van ons Vicariaat de Hoogmis voor dezelfde intentie zal worden opgedragen;

3o. dat onder alle H. Missen de oratio „Pro Papa" zal gebeden worden, en dat in alle kerken, na de Hoogmis, het **Te Deum** zal gezongen worden;

4o. dat in de stadskerken en in de kapellen van alle religieuze communiteiten, gedurende geheel dien dag Aanbidding met uitstelling van het Allerheiligste zal gehouden worden;

5o. De Geloovigen en vooral de kinderen worden dringend aangespoord, om vurig te bidden, en zooveel mogelijk de H. Mis en de H. Communie op te dragen aan den Goeden God, opdat Hij onzen Heiligen Vader en zijn zoo verheven en onvermoeid werk voor het herstel van den vrede moge zegenen.

Curaçao 25 Februari 1940.
† Fr. Petrus Innocentius,
Apostolisch Vicaris van Curaçao.

ST. JOSEPH ALS MODERNE HEILIGE.

Ook onder onze devoties is nu en dan enige verfrissing en vernieuwing nodig. Het is gelukkig niet zo, dat O. L. Heer ons alleen heiligen geschonken heeft uit een ver verleden. [illegible] tie heeft haar eigen heiligen, uit haar midden voortgekomen, als een Godsgeschenk, maar ook als een Godsbelofte, van een eeuwige vernieuwing en verjonging van Gods Kerk. En zo kennen we in deze tijd een H. Theresia en een Margaretha Sinclair en om tot ons eigen land te blijven een Alphons Ariëns, vrouwen en mannen, die geleefd en gewerkt hebben onder ons geslacht, die onze eigen moeilijkheden, zorgen en strijd hebben gedeeld en daarin als heiligen hebben geleefd, gestreden en gestorven. Begrijpelijk is het dan ook, dat de moderne mens in zijn devoties van deze tijd zich op een bijzondere wijze tot hen voelt aangetrokken en vooral deze heilige tijdgenoten op een bijzondere wijze aanroept als voorsprekers bij Gods troon in de zorgen en de moeilijkheden, die ook de hunne waren.

Maar daarnaast zijn er toch ook heiligen in Gods Kerk, wier lichtend en glanzend voorbeeld, wier hoge geur van heiligheid en wier bijzondere verhouding tot God zelf hen zo in ons midden plaatst, dat zij door alle eeuwen in de verering en godsvrucht van het volk een bijzondere plaats innamen, omdat zij werkelijk van alle tijden zijn.

Onder hen neemt St. Joseph, wiens feestdag de Kerk morgen 19 Maart weer viert, wel een zeer bijzondere plaats in. En toch hebben wij in onze tijd wel eens het gevoel alsof de kinderlijke verering van het volk, voor dezen zo bijzonder uitverkoren man Gods, in deze tijd aan het verflauwen is. Alsof het „Ite ad Joseph" gaat tot [illegible] den en beslommeringen, zoals het door alle eeuwen door in de Kerk klonk, in onze tijd niet meer zo wordt verstaan, als in ons eigen belang wel wenselijk zou zijn. Het is alsof in deze tijd van gerucht en rumoer, van grootdoenerij en macht, de stille, bescheiden en eenvoudige St. Joseph niet meer wordt gekend en geëerd.

Maar indien ooit en ergens een bron van onuitputtelijke kracht en genade argeloos zou worden voorbijgegaan, dan zou het wel hier zijn, indien de verering van en voor dezen groten heilige verflauwde. Want St. Joseph is ook in onze tijd de heilige bij uitnemendheid en mag nog steeds als de moderne heilige worden beschouwd. Allereerst is St. Joseph nog altijd de patroon der Kerk en wanneer had de Kerk wel meer zijn machtige bijstand en voorspraak nodig, dan in onze tijd, nu het vaak schijnt of alle machten der hel zich concentreren om Gods Kerk op aarde te vernietigen? Schreef onze pas overleden Paus Pius de XIe niet kort voor zijn dood, dat hij met een brandende zorg vervuld was voor de toekomst van de Kerk, nu heidense machten de Kerk trachten te vernietigen in haar groei door de jeugd met alle mogelijke middelen van Haar te vervreemden.

St. Joseph, door God Zelf uitverkoren, de voedstervader te zijn van het Goddelijk Kind, tot Wien zouden we beter kunnen gaan om onze jeugd onder zijn bescherming te stellen om haar te behouden voor het geloof? St. Joseph als de moderne heilige en dan denken we aan dat grote leger van werklozen onder de ouderen en onder de jeugd. Was er wel ooit een tijd, dat de arbeiders van geest en hand zulk een moeilijke tijd doormaakten? Is er een grotere ramp voor een arbeider denkbaar, dan getroffen te worden door de gesel der werkloosheid, die niet alleen zijn stoffelijk bestaan van hem zelf en zijn gezin vernietigt, maar hem en de zijnen ook geestelijk demoraliseert? Het is uit den treure herhaald, maar het is ook zo volkomen juist, dat de thans heersende werkloosheid niet alleen een materiële, maar vooral een geestelijke nood betekent, waaraan duizenden zielen dreigen ten onder te gaan.

Hoe moet St. Joseph, zelf eenmaal de timmerman in Nazareth, die de zware zorg te torsen had om met zijn eenvoudig handarbeid te voorzien in de stoffelijke noden van het goddelijk gezin, begaan zijn met dat in-droeve lot van zovele tienduizenden van zijn mede-arbeiders en hoeveel troost en opbeuring zal hij aan die slachtoffers van onze tijdgeest schenken, die in deze bittere grote nood tot hem [illegible] men, om zijn hulp en bescherming in te roepen. St. Joseph, de bijzondere patroon van al die werklozen, hij is wel in elk opzicht de moderne heilige van deze ellendige tijd.

Maar niet alleen voor de door werkloosheid geteisterde arbeidersklasse is St. Joseph de heilige van deze tijd, hij is in elk opzicht voor de moderne mens een aantrekkelijk ideaal. Niemand heeft St. Joseph in dit opzicht zo juist getekend als de geniale Bretonse kath. schrijver en denker Ernest Hello in zijn treffende beschouwing van St. Joseph als den **heilige van de stilte en** het stilzwijgen, als den patroon van het inwendige leven.

De eenzaamheid en het stilzwijgen kan voor de mens, van zo grote vruchtbaarheid zijn, **zegt Hello, maar de moderne mens heeft die gehele vergeten. Er bestaat een koorts zich in het openbaar te vertonen, een koorts, die als een epidemie Europa en ook de nieuwe** wereld verslindt. De mensen lopen rond met hoge pretenties, zij willen zich doen gelden, zij willen gehoord en gezien worden. Wij leven in de eeuw van het woord. Goed of kwaad, het vervult onze lucht. Een van de dingen, die de moderne mens kenschetsen, is het lawaai. Niets is zo luidruchtig als de moderne mens, hij houdt van drukte, drukte is zijn hartstocht, zijn leven, zijn atmosfeer.

Onze eeuw spreekt, weent, schreeuwt en is even luidruchtig in haar ijdele roem als in haar wanhoop. Dat schreef Hello van zijn tijd, die de claxon van de auto nooit heeft gehoord en noch minder het lawaaierige misbaar van de radio, of het gebruik der moderne dictatoren, die heersen willen met stem en met hun geluid.

Tegenover al dit lawaai, dat de moderne mens teitstert en hem geestelijk ziek maakt, stelde Hello de stille bescheidenheid van een St. Joseph als een oase in onze maatschappij, die ons weer doet zien en leren de onmetelijke rust en vrede van het zwijgen. In deze eeuw van lawaai, zo zegt Hello, zien we meer dan ooit de glorie van een St. Joseph aan den hemel opstijgen en groot worden. Velen spreken die niets te zeggen hebben, en zij doen hun best om onder de luidruchtigheid van hun taal hun leegheid van gemoed en hart te verbergen. De H. Joseph had zoveel te zeggen, maar sprak weinig. In zijn binnenste bewaarde hij al de grootheden, die hij aanschouwde en in het diepste van zijn wezen stapelde zich bergen op bergen, maar hij zweeg. De mensen worden onder de betovering van allerlei beuzelarijen en holle rethoriek meegesleept, maar St. Joseph bleef in vrede meester van zijn ziel. Wanneer hij zijn hout bewerkte, wanneer hij zijn Kind zag arbeiden onder zijn bevelen, dan leverden zijn gevoelens, die door dit schouwspel verdiept werden, zich over aan de stilzwijgendheid, die ze nog meer verdiepte en het was uit deze afzondering, dat hij de kracht putte om niet aan de mensen te zeggen: „De zoon van God is hier".

Als de mens, zo zegt Hello, eens wat minder luisterde naar dat opdringerige lawaai van de wereld en wat meer luisterde en wilde leren van een St. Joseph en bij en met hem eens wilde mediteren de onmetelijke vrede en grote vruchtbaarheid van het zwijgen, hij zou heel wat gelukkiger zijn, dan nu hij gehoor geeft aan allerlei opdringerige en lawaaierige sprekers.

Het gaat hier als met den bespraakten marktkoopman, die zijn cliëntele bij de neus neemt en die het desondanks drukker heeft, dan de bona-fide winkeliers, wier kwaliteit van waren geen spraakwater nodig hebben.

Zo is St. Joseph inderdaad in elk opzicht de moderne heilige van onze tijd. Mogen velen in hun grote nood tot hem gaan, ze zullen er gesterkt en getroost worden en van dezen schijnbaar aan geest en goederen armen heilige, rijk terugkeren.

ALGEMEEN POLITIEK OVERZICHT

Over Europa is een Vredesduif losgelaten door President Roosevelt, en deze duif gepersonifieerd in de Amerikaanse Onderstaatssecretaris voor Buitenlandse aangelegenheden Summer Wells, die dezer dagen met Roosevelt's gezant bij de H. Stoel Myron Taylor in Italië is aangekomen en daar reeds een onderhoud heeft gehad met Graaf Ciano, Mussolini en de Paus. En nu is Berlijn aan de beurt.

De ontvangst welke Summer Wells ten deel valt, is een zeer gunstige en doet alle goeds voorspellen, mits we hier maar niet in de politiek zaten: want geen enkele mogendheid zal het odium op zich willen laden de vrede te boycotten, en daarom moet er uiterlijk heel mooi weer gespeeld worden. In alle geval zullen we verstandig doen met onze verwachtingen nog niet zo heel hoog te spannen en de gebeurtenissen maar af te wachten. Of het met het oog op de komst van Summer Wells is? Maar zowel Chamberlain als Hitler hebben redevoeringen afgestoken van de bekende inhoud.

Chamberlain wees op de grote hulp van de Dominions, zowel militair als economisch. Daartegenover staat, aldus Chamberlain, dat Engeland er in geslaagd is om de overzese handel van Duitsland volkomen lam te leggen. In de eerste plaats door een blokkade op zee door te voeren en voorts de neutrale schepen op contrabanda te doorzoeken. Vijftig millioen ton scheepsruimte is sedert het uitbreken van de oorlog in Engelse havens doorzocht. Over deze schending van 't recht moeten de neutralen maar tevreden zijn, want Duitsland doet veel erger met het torpederen van neutrale schepen. Frankrijk en Engeland, aldus Chaberlain, kunnen en willen niet alleen een nieuw Europa opbouwen, doch anderen moeten daarbij helpen om een ontwapening te verkrijgen, die een bestanddeel is van vrede. Indien de algemene vrees uit Europa verdwijnt zal de ontwapening even zeker komen als de dag op de nacht volgt. We zullen doorgaan met te strijden tot het uiterste van onze kracht totdat we de overtuiging hebben, dat de vrijheid in veiligheid is.

Daarop heeft Hitler een redevoering gehouden bij gelegenheid van het 20 jarig bestaan van de partij, waar eveneens wordt opgegeven, dat Duitsland er thans veel beter voorstaat dan in 1914, daar men nu in de eerste plaats bevriend is met Italië, terwijl de verhouding tot Rusland volkomen gewijzigd is en de vriendschapsbetrekkingen met Japan eveneens bestaan, zodat drie landen, die in 1914 tegen Duitsland waren thans vrienden zijn. Verder, beweerde Hitler, kan Duitsland niet uitgehongerd worden en volgens zijn inzichten kan het land ook militair of economisch niet overwonnen worden. Men staat er immers, zo bleek uit de Poolse veldtocht, in Duitsland militair veel beter voor dan in 1914. Bovendien is de leiding van het land thans veel sterker en ook het land is innerlijk veel sterker. Daarom is Hitler vastbesloten de strijd tot het einde te voeren en deze strijd door te zetten totdat de terreur gebroken is.

De Finnen houden nog wel stand, maar hebben toch lelijke verliezen geleden, zodat Viborg thans door de Russische kanonnen wordt gebombardeerd.

In het laatste weekeinde is er in de berichten gesproken van Frans-Engelse vlootconcentratie, met manoeuvres aan de kusten van Noord Europa en speciaal tegenover de Russische haven Moermansk. In de laatste tijden is deze haven gelegen aan de moerassige Noordkust van het schiereiland Kola, nog al eens genoemd. Moermansk aan de Barentszee is een betrekkelijk jonge stad. Deze stad is ontstaan aan het einde van een lange natuurlijke haven, de Kolabaai, waaraan ook de stad Alexandrovsk (het vroegere Katharinenhafen) gelegen is.

Om verschillende redenen is Moermansk van betekenis. Op de eerste plaats omdat deze haven ijsvrij is, hetgeen te danken is aan de warme Golfstroom. De betekenis van Moermansk is toegenomen, toen de Sovjets bodemrijkdommen in het hoge Noorden gingen ontginnen en de Witte Zee bovendien verbonden werd met de Baltische Zee. Vanuit Moermansk kan men door de Noordelijke IJszee, daarna door de Witte Zee [illegible] ren, waarna men een kanaal kan bereiken, dat via het Onega-meer en het Ladoga-meer naar de Oostzee leidt.

Dit kanaal is voor de betekenis van Moermansk als Russische oorlogshaven van grote strategische waarde. Oorlogsschepen kunnen nu vanuit de Baltische Zee naar de Noordelijke IJszee varen en omgekeerd. Bovendien is men erin geslaagd dusdanige ijsbrekers te bouwen, dat de Sovjet Russische schepen enkele maanden in het jaar vanuit Moermansk door de Barentszee langs de kusten van Siberië naar Wladiwostok kunnen varen.

Al deze voordelen zijn betrekkelijk te noemen, want allereerst kunnen grote oorlogsschepen niet door het kanaal van de Baltische Zee naar de Witte Zee, omdat het te klein is voor oorlogsschepen van meer dan 3000 ton en meer dan 4.60 meter diepgang. Anderzijds zijn er ook in de laatste jaren al heel wat schepen ingevroren in het ijs, toen zij vanuit Moermansk over de Noordelijke vaarroute Wladiwostok wilden bereiken.

Toch heeft Moermansk in de laatste tijd veel vreugde ondervonden van de verhoogde belangstelling voor de Noordelijke vaarroute en voor het kanaal.

Ook in deze oorlogstijd heeft Moermansk de aandacht op zich gevestigd, toen bleek dat de oceaanreus Bremen in deze haven een veilige toevlucht had gezocht, terwijl vele andere Duitse schepen eveneens naar deze haven waren opgestoomd.

De gesprekken in politieke Engelse en Franse kringen gaan echter niet over deze koopvaardijschepen of passagierschepen in de haven van Moermansk. Men vermoedt namelijk heel iets anders.

En wellicht, dat dit vermoeden zekerheid is geworden en daaraan de huidige activiteit van de geallieerde vloot op dit Noorderfront toe te schrijven.

Onlangs is een Engels commandant S. M. Rils, die vloot-attaché is geweest in de Verenigde Staten en officier is van de vlootafdeling van de Engelse „Intelligence Service" overgegaan tot de onthulling van enkele bijzonderheden over het belang van Moermansk.

Volgens dezen officier zou Moermansk steunpunt zijn geworden van de Duitse vloot; deze zou haar onderzeeërs van hieruit laten vertrekken naar de Atlantische Oceaan, en bovendien zouden van hieruit petroleumtankschepen de Duitse slagschepen en onderzeeërs in de Atlantische Oceaan van de nodige brandstoffen voorzien. Uit de vorige oorlog weten de Duitsers dat het niet gemakkelijk is, om vanuit de Duitse havens de onderzeeërs en andere schepen naar de Oceaan te laten varen, als de Noordzee geblokkeerd wordt. Zij hopen, dat Moermansk een oplossing zal zijn voor dit probleem.

Aan Moermansk als basis voor onderzeeërs zijn inderdaad wel bezwaren, maar de voordelen zijn groter, gezien de moeilijkheid voor de Duitsers om hun duikboten te ravitailleren.

Een onderzeeër heeft ongeveer vijftien dagen nodig om de afstand af te leggen van Moermansk naar een plaats op de Atlantische Oceaan, waar de actie van een onderzeeër resultaat kan opleveren; dan zijn er weer ongeveer vijftien dagen nodig om terug te keren. Dertig dagen gaan aldus verloren, maar men moet niet vergeten, dat de Duitsers uitmuntende duikboten hebben en dat deze onderzeeërs negentig dagen „aan het werk" kunnen blijven, mits slechts aan deze ene voorwaarde is voldaan, dat zij brandstoffen krijgen.

Daarom zouden ook snelle handelsschepen en trawlers vanuit Moermansk regelmatig op en af varen, om een lading olie over te geven aan de onderzeeërs.

Op vissersschepen worden ultrakorte-golf-zendstations gebouwd die op bepaalde punten instructies geven aan onderzeeboten.

Het is niet mogelijk, voor de volle honderd procent geloof te hechten aan allerlei verklaringen van oorlogvoerende mogendheden. In deze tijd spreekt de fanasie bij de berichtgeving wel een aardig woordje mee. Maar de verklaring van officier Rils bevatten ook aanknopingspunten met het verleden.

In de wereldoorlog streed Rusland aan de zijde van de Geallieerden, en niet altijd in de beste verstandhouding. Van een samenwerking der vlootmachten van Rusland en Engeland [illegible] de Tsaren niets horen, en de Engelse onderzeeërs — die erin geslaagd waren door te dringen in de Oostzee — hadden met enorme moeilijkheden te kampen, daar Rusland hun bijna geen levensmiddelen en brandstoffen wilde afstaan. In het jaar 1917 veranderde de houding van Rusland. Het land was uitgeput, er kwam revolutie en men verlangde naar vrede.

Zo kwam men bijeen voor de vrede van Brest—Litovsk, en toen reeds schijnt gesproken te zijn over een afstand van de haven van Moermansk aan Duitsland. De Duitse legers zijn zelfs in het jaar 1918 nog doorgedrongen tot Finland om te trachten een gedeelte van Noord-Rusland in bezit te nemen, maar zij zijn hierin niet geslaagd, doordat de geallieerden kennis hadden gekregen en een bezettingsleger naar Noord-Rusland zonden.

Zijn deze pogingen van 1917 en 1918 nu hervat?

Volgens de Engelse verklaringen zou men gevoeglijk kunnen aannemen, dat er bij het verdrag van Brest—Litovsk in 1939 ook gesproken is over het schiereiland Kola met de haven Moermansk.

Er ligt een raadselachtige sluier over dit Noorden van het Sovjet-Rijk, en het aanvaarden van de verklaringen van officier Rils zou inderdaad een oplossing geven op de vraag, met welke bedoelingen de geallieerde vloten momenteel in het hoge Noorden een blokkade geformeerd hebben.

Een Amerikaanse filmfotograaf aan het Finse front bezig met het maken van opnamen.

UIT DE INTERNATIONALE PERS.

DE KERK EN DE SOCIALE ORDE

In de Verenigde Staten hebben de Aartsbisschoppen en Bisschoppen, leden van de Nationale Katholieke Welvaart, Conferentie, een schrijven opgesteld voor alle Amerikanen betreffende het sociale vraagstuk. Het Schrijven is getiteld: „de Kerk en de Sociale Orde". Dit Schrijven is wel het meest belangrijke, hetwelk sinds 1919, door de Amerikaanse Bisschoppen over de sociale kwestie is uitgegeven. In 1919 verscheen namelijk het Bisschoppelijk Program voor de Sociale Opbouw. In het Schrijven van heden worden behandeld: het eigendomsrecht, de verhouding tussen eigendom en arbeid, de bestaandszekerheid, het loonstelsel, de vestiging van de sociale orde. Men volgt geheel en al de richtsnoeren der Pauzen neergelegd in de Encyclieken „Rerum Novarum" van Leo X111 en in „Quadragesimo Anno" van Pius X1.

Het Schrijven der bisschoppen kan beschouwd worden als 'n antwoord op de Encycliek van Paus Pius XII „Aan de Kerk in de Verenigde Staten", waarin de Paus de verwachting uitsprak, dat het Amerikaanse volk het zo moeilijk en ingewikkeld vraagstuk der sociale verhoudingen zou trachten op te lossen volgens de leer van het Evangelie. Aan het eind van hun Schrijven spreken de Bisschoppen hun dank uit voor de leiding van de Paus en zij beloven met al hun kracht te ijveren voor de uiteindelijke oplossing van het sociale vraagstuk in de Verenigde Staten.

NATIONAAL EUCHARISTISCH CONGRES TE WELLINGTON

Bij gelegenheid van het honderdjarig bestaan der Katholieke Kerk in Nieuw Zeeland, heeft men een Nationaal Eucharistisch Congres gehouden te Wellington.

Zijne Heiligheid Pius XII stuurde een pauselijk delegaat in de persoon van Zijne Excellentie Mgr. Giovanni Panico, Apostolisch Delegaat van Australië.

Tijdens de slotplechtigheid sprak de Paus via de Vaticaanse radio vanuit **Zijn** bibliotheek in het Engels tot de katholieken van Nieuw **Zeeland. Zijn rede duurde ongeveer** tien minuten, waarna Hij tot slot Zijn zegen schonk.

In Zijn toespraak richtte de Paus zich in het bijzonder tot het volk der Maori's. Hij hoopte, dat gedurende de komende jaren de Maori's in aantal mogen toenemen en dat onder hen het geloof zich verspreide, niet alleen in aantal der personen, maar ook in diepte van geloofsbelevenis.

De pauselijke legaat, alle bisschoppen en een zeer grote menigte gelovigen aanhoorden met grote ontroering de woorden van Zijne Heiligheid, vooral ook toen de Paus in deze rede weder de hoop uitsprak, voor een spoedig en blijvende vrede, waarvoor Hij het gebed verzocht.

DE VOORUITGANG DER KERK IN JAPAN.

Ondanks de oorlog tussen China en Japan, maakt de Kerk sedert de laatste jaren voortgang in het Japanse Rijk.

De katholieke bevolking is in 1939 gestegen tot 283.491. In Japan doopte men 1991 volwassenen vanuit het heidendom; in Korea 6067 en in Formosa 102.

Twee honderd twintig Protestanten **gingen tot het Katholicisme over. Het grootste aantal bekeringen maakt men** in de grote steden Tokio en Osaka, waar vele studenten leven.

Bij het Japanse leger, hetwelk in China vecht, zijn vijf Japanse priesters en 20 seminaristen. Een grote handicap bij het bekeringswerk is het wantrouwen der Japanners tegen vreemdelingen.

DE INITIATIEFNEMER VAN DE BIDWEEK GESTORVEN.

De stichter en algemene overste van de Franciscaanse Broeders van Boete, de vroegere Episcopaalse geestelijke en oprichter van de Bidweek, de Zeer Eerwaarde Paul James Francis stierf op 77-jarige leeftijd plotseling tengevolge van een hartaanval.

Hij was de zoon van de Episcopaalse geestelijke Wattson en werd geboren in 1863 te Millington. In 1885 werd hij Episcopaals priester gewijd.

Na zijn bediening uitgeoefend te hebben in Kingston en in Ohama, veranderde hij zijn naam in Paul James Francis en vertrok hij naar Graymoor in 1899, waar hij de Societeit van Boete stichtte, als een orde van de Episcopaalse Kerk. De Congregatie stuurde reeds van het begin af de St. Pieterspenning.

In 1909 ging de congregatie over naar de Katholieke Kerk en werd James Francis kort daarop tot priester gewijd door Aartsbisschop Farley van New York.

De vrouwelijke tak van de congregatie, opgericht door Moeder Lurana Mary Francis, ging eveneens over tot de Katholieke Kerk. De Congregatie werd nu verbonden met het Derde Orde van Sint Franciscus, doch als een afzonderlijke tak.

De bedoeling van de Bidweek, waarmee James Francis in 1908 begon, was **de afgescheidenen en niet-christelijken terug te brengen tot de ware schaapstal. Zijn eigen overgang en die van zijn congregatie was de eerste vrucht** van deze bidweek.

Pater Paul stichtte eveneens te Graymoor een hospitium, waar ieder jaar duizenden armen van ieder geloof en geen geloof, voedsel, onderdak en kleren ontvangen.

Paus Benedictus XV breidde de bidweek uit over geheel de Kerk. In 1913 gingen de Anglicaanse Benedictijnen van Caldey Island en de Anglikaanse Benedictijner Zusters van Milford Haven in Engeland over tot het Katholiek Geloof, na het houden van de Bidweek.

Het aantal leden der Congregatie van Boete bedraagt heden 203, waaronder 31 priesters. De Zustertak bestaat uit 195 Zusters.

De priester James Francis was een vurig volgeling van de H. Franciscus van Asisië en volgde deze, vooral ook in zijn armoede, getrouwelijk na.

DE VATICAANSE KRONIEK

Op 10 Februari waren de Heilige Vader, 21 Kardinalen, talrijke diplomaten en bisschoppen tegenwoordig bij het eerste plechtig jaargetijde in de Sint Pieter voor Paus Pius X1, z. g.

Het laatste overgebleven Duitse Priesterorgaan: het Klerusblatt is dezer dagen eveneens door de Nazi-Regering verboden.

De Pauselijke Nuntius van Venezuela, Monseigneur Luigi Centose werd door de Paus in audiëntie ontvangen.

Te Rome kwam bericht binnen, dat de aartsbisschop van Dublin, Zijne Excellentie Edward J. Byrne gestorven is. De overledene was 67 jaar en bij de Ieren zeer bemind.

Hij is vooral ook bekend geworden door het Internationaal Eucharistisch Congres, hetwelk in 1932 in zijn zetelstad gehouden werd. Bij deze gelegenheid werd hij benoemd tot Assistent-Bisschop bij de Pauselijke Troon en Commandeur in de Orde van Malta.

In een brief geschreven aan Monseigneur Antonio Anastasio Rossi, Patriarch van Constantinopel en Prelaat van het Heiligdom der Allerheiligste Maagd Maria van de H. Rozenkrans te Pompei, wijst de Paus naar het H. Sacrament des Altaars als het Sacrament van de Vrede.

De brief is geschreven naar aanleiding van het Italiaanse Nationaal Eucharistisch Congres, hetwelk van 4 tot 8 September 1941 gehouden zal worden te Pompei. De besprekingen zullen alle handelen over de H. Eucharistie en de Vrede. Men is in Italië algemeen van mening, dat de Paus dit Congres zelf zal bijwonen of minstens de slotplechtigheden zelf zal verrichten.

Bij gelegenheid van het 2600-jarig bestaan van de Japanse Natie zond de Paus een booschap aan de Regering, waarin Hij o.a. ook de verwachting uitsprak, dat Japan zijn oorlog met China zou beëindigen, om zodoende meer welvaart en tevredenheid voor eigen volk te verkrijgen.

AMERIKAANSE STEUN AAN POLEN EN FINLAND.

Het Amerikaanse Bisschoppelijk Comité voor Herstel van Polen bracht in Januari bijeen een som van ruim 47 duizend dollars.

Het Nationaal Comité voor steun aan de Finnen verzamelde, volgens de opgave van Majoor Generaal O'Ryan, reeds meer dan 20 duizend dollars. Voor dit geld zal men wapens en munitie kopen en dit naar Finland sturen.

DE POOLSE VERVOLGING.

Gouverneur-Generaal Franck van het door de Duitsers bezette Polen, heeft bevolen, dat alle kunstvoorwerpen in de Poolse Kerken en kloosters geconfisceerd zullen worden, met uitzondering slechts van de voorwerpen, welke voor de eigenlijke dienst noodzakelijk zijn. De Poolse bevolking heeft dit bevel met grote verontwaardiging vernomen.

Het Poolse informatie bureau schat, dat reeds ongeveer 330.000 Polen door de Duitsers gedeporteerd zijn van de provincie Poznan naar Centraal Polen.

Honderdduizend boerenfamilies van Wurtemberg en Baden zullen zich gaan vestigen in de nieuw gevormde provincie Danzig en Warthe in het vroegere Poolse gebied.

De Franse Ambassade heeft in Londen aan het Ministerie van Buitenlandse Zaken een diplomatiek document overhandigd, waarin de wreedheden der Duitsers in Polen beschreven zijn. Volgens dit document zijn er ongeveer 5 millioen Polen gedood ter oorzake van de inval der Duitsers en Russen in Polen.

De geheime politie der Nazis hielp de Russische troepen bij een opstand der Oekrainers in de vroegere Poolse Oekraine. Honderden Oekrainers werden neergeschoten.

OTTO VON HABSBURG.

Prins Otto von Habsburg is bezig met zijn raadgevers een plan op te maken voor een nieuw rijk in Centraal Europa na de nederlaag van Duitsland. Hij stelt zich voor Oostenrijk, Hongarije en Slowakije met elkander te verenigen en daaraan nog toe te voegen het Tsjechische gedeelte van het vroegere Tsjecho-Slowakije.

Hij acht het noodzakelijk voor de blijvende vrede in Europa in Centraal Europa een krachtig rijk te stichten. De grootste moeilijkheden bij dit plan is het vinden van een bevredigende oplossing der nationaliteitsverschillen.

GRIJZE HAREN.

Om ze te verven, bereid in Uw eigen huis deze gemakkelijke en goedkope verf:

¼ liter water, een lepel glycerine en een doosje Compuesto de Barbo. Als U verlangt kunt U drie lepels Bay Rum of Eau de Cologne bijvoegen.

Gebruik deze verf volgens de instructies in het doosje Compuesto de Barbo.

Al deze bestanddelen zijn zeer goedkoop in welke apotheek dan ook.

Voor grijze haren, Barbo.

EEN TOEVLUCHT VOOR NAZI-VLUCHTELINGEN.

Generaal Rafeal Leonidas Trujillo, de president van de Dominicaanse Republiek, heeft toegezegd vijfhonderd families van de vervolgde Europese minderheden, Joden en niet-Joden, toe te laten tot zijn land.

DE LERAAR DER DICTATOREN.

425 Jaren geleden schreef de Italiaanse staatsman Nicolo Machiavelli zijn beroemd en tevens berucht geworden boek „Il Principe" (de Vorst).

In strijd met ieder begrip van de rechtsstaat, predikt dit boek de volkomen autonomie van de Staat, die slechts op eigen zelfbehoud behoeft te letten en die geen middel, hoe immoreel ook, behoeft te schuwen, mits zulks maar kan dienen tot de instandhouding van de eigen Staat. Zedelijkheid en godsdienst zijn volkomen onderworpen aan hem; zij worden geduld, zolang de Staat er gemak van heeft.

Onze lezers begrijpen het reeds: Machiavelli is de leraar, ook der hedendaagse dictatoren. De onderstaande stellingen, ontleend aan het voren genoemde boek „Il Principe" (de Vorst), stellingen, die ook doen begrijpen, waarom nationaal-socialisme en communisme zo nauw aan elkaar verbonden zijn, spreken duidelijk.

1. Een heerser moet genadig, rechtschapen oprecht en godvrezend lijken en gelijktijdig zodanig meester over zichzelf zijn, dat hij in het geval van nood precies het tegendeel van dit alles kan doen.

2. Het belang van de Staat noodzaakt het dikwijls te breken met trouw en geloof en tegen de naastenliefde, de menselijkheid en de religie te handelen.

3. Een verstandig heerser mag nooit zijn beloften gestand doen, wanneer het voor hem schadelijk is of de omstandigheden, waaronder hij ze gegeven heeft, zich hebben gewijzigd.

4. Het is daarom onvermijdelijk, dat een man, die altijd volgens de moraal wil handelen, vroeg of laat het onderspit moet delven tegenover hen, die niet zo handelen. Daarom moet een heerser, die stand wil houden, ook leren om niet goed te handelen, teneinde hiervan, indien nodig, gebruik te kunnen maken.

5. Om een veroverde staat te behouden, moet men allereerst het gehele geslacht der vorige regeerders uitroeien.

6. Het zekerste middel om zich staande te houden in veroverde steden, is hare vernietiging.

7. Werpt men (onder de burgers van een veroverde stad) niet de fakkel van de tweedracht, dan zullen zij zich bij iedere gelegenheid tot verkrijging hunner vrijheid, weer weten te vinden.

8. De heerser moet al zijn gedachten en al zijn ijver richten op de krijgskunde, de enige kunst, die men van hem verwacht.

9. De heerser, die de macht van een anderen heerser vergroot, graaft zich zelf een graf.

10. Als het er op aankomt, de onderdanen in eenheid en gehoorzaamheid bijeen te houden, dan moet de heerser onverschillig staan tegenover het verwijt van hardvochtigheid. Ook aan het hoofd van een groot leger heeft hij geen aanleiding voor dit verwijt opzij te gaan want anders zal zijn leger niet in stand kunnen blijven.

11. (Over het koloniseren van vreemd gebied met eigen mensen): Door dit koloniseren krenkt hij slechts hen, die hij ten gunste van de kolonisten van hun grond en huizen berooft. Zij, die niet gekrenkt zijn, zullen zich rustiger houden, naarmate zij beter begrijpen, dat zij bij de minste opstandige beweging een gelijk noodlot zullen ondergaan. De krenking van de eerstgenoemde slachtoffers is niet zo hemelschreiend: zij worden door armoede en verstrooiing onschadelijk.

DE OORLOGSKINDEREN.

Kardinaal Bertram, aartsbisschop van Breslau protesteerde tegen de bepalingen van de Nazi-leiders, waarin deze voor de buiten het huwelijk in oorlogstijd geboren kinderen bijzondere maatregelen treffen tot onderhoud en opvoeding.

Deze maatregelen zijn duidelijk bedoeld als een premie.

NEDERLAND.

HOE HET VELDLEGER IN NEDERLAND WORDT GEVOED.

Militaire Grootbedrijven.

Ergens in Nederland is de intendance gevestigd, die dienst van het hoofdkwartier, welke de soldaten van het veldleger moet voorzien van hun dagelijkse levensbenodigdheden. Van deze plaats uit vertrekken iedere dag meer dan honderd wagons en enkele vaartuigen, om honderden tonnen goederen over het gehele land te verspreiden.

De voedselvoorziening van het leger is een bedrijf op zich, waaraan honderden medewerken en waaraan talrijke ondernemingen ondergeschikt zijn gemaakt. Ongetwijfeld is de intendance een der onderdelen van de Etappedienst, welke voor het grote publiek voor de meest belangrijke wordt aangezien. Inderdaad heeft zij groot gewicht, maar daarnaast bestaan er toch ook diensten, welke van militair oogpunt gezien, even belangrijk en even onontbeerlijk moeten worden geacht als deze.

De vierde afdeling van het Algemeen hoofdkwartier, toch, de étappe- en verkeersdienst, omvat ook heel het leidend en het uitvoerend apparaat, dat in een deel der voorbereiding van de mobilisatie in handen had en ten tijde van oorlog de aanvoer en afvoer van manschappen en materiaal moet regelen.

Toen de mobilisatie werd afgekondigd, trad dit enorme apparaat in werking en het is aan kapitein Jurrissen, hoofd van de afd. spoorwegen, in samenwerking met N.S., te danken geweest, dat het gehele net van spoorwegen enkele dagen beschikbaar was, om in de grootste orde en regelmaat de troepen naar hun stellingen te brengen. Honderdduizenden manschappen zijn vervoerd, alsmede paarden en materieel en het is alles prima gelopen. Nu is dat alles achter de rug en schijnt een periode van rust aangebroken. Maar men vergisse zich niet, want de rust der neutraliteit is geen kwestie van non-actief, integendeel, van parate waakzaamheid.

Wat wij zeiden over de activiteit der spoorwegafdeling, beslaat slechts een gering onderdeel van de werkzaamheden van de Etappedienst; de vaartuigendienst, de veldpost, de P.T.T.-dienst, de bruggendienst, de geneeskundige dienst, de veterinaire dienst, hebben hun eigen omvangrijke taak, die in vredestijd reeds uitvoerig was voorbereid.

Toen de mobilisatie werd afgekondigd, heeft men de plannen met bekwame spoed moeten uitvoeren. Een omvangrijke beschrijving van hetgeen werd verricht, kunen wij natuurlijk hier niet geven, doch slechts enkele feiten te hooi en te gras bijeengezameld, mogen een indruk geven van wat er is geschied.

B.v. zijn talloze vaartuigen gerequireerd, deels om als reserve voor troepentransport te dienen, deels om als hospitaalschepen te worden ingericht. Voorts voor de marine.

Het leger kan op zekere ogenblikken behoefte hebben aan noodbruggen: welnu, de schetsen daarvoor liggen gereed en wel in behoorlijke hoeveelheden. Want al is het water onze vriend, het is soms een lastige vriend.

Noodbruggen, die in normale tijd 500 meter lengte hebben, dienen bij de was der rivieren met enkele honderden meters soms te worden verlengd. Eigenlijk wordt heel de dienst overheerst door de vraag: waaraan kan op zeker ogenblik behoefte bestaan? En dan zijn de antwoorden legio. Hier zal men behoefte hebben aan vliegtuigen, daar aan benzine; hier zal onverwacht een spoorlijn vernield worden, daar zal men in nood kunnen verkeren door een vernielde weg. En overal en altijd zal men regelmatig behoefte hebben aan munitie, aan auto's en Rode Kruishulp. En over al deze vragen laat de Etappedienst zijn gedachten gaan en al deze vragen worden in het hoofdkwartier concreet opgelost.

Lang niet altijd even gemakkelijk. Toen kort na de mobilisatie de voorziening en verplaatsing der munitie een regeling vroeg, hebben honderden havenarbeiders dagen lang het gevaarlijkste werk van hun leven verricht. Van 's morgens vroeg tot 's avond laat hebben zij projectielen geladen in enorme hoeveelheden. Soms waren het kisten met zware lasten, die zij bijna geheel ontkleed, met hun zwetende lichamen in de ruimen brachten; soms waren het kleine blikjes, die van hand tot hand werden doorgegeven, op gevaar af dat er één zou vallen en enorme verwoestingen aan mensen en materiaal zou aanrichten.

Dat behoort tot de étappe- en verkeersdienst.

Wij begonnen met het onderdeel: de voedselvoorziening van onze manschappen, we willen er nog iets meer van zeggen. De intendancedienst, ergens te lande gevestigd bestaat uit een complex bedrijven, van waaruit dagelijks de eindstations worden voorzien. In deze stations komen veelvuldig de transportauto's samen, om van daar uit de goederen ponds-pondsgewijze naar de depôts over te brengen. De auto's, welke de troepen ter beschikking staan, komen in deze depôts het dagelijks benodigde weghalen, waarmede het zijn bestemming bereikt.

In de grote centrale, waar alles gereed wordt gemaakt, zijn zeven bakkerijen bijeen, die, op volle kracht werkend, de manschappen hun dagelijks rantsoen van 7½ ons brood bereiden. Per week verwerkt men daarvoor enige honderden tonnen meel, 4.500 kg. gist en 8.000 kg. zout. Behalve eigen maalderijen, staat de Intendancedienst ook nog een eigen gistfabriek ten dienste. Het vlees krijgt de soldaat uit hetzelfde centrum toegezonden. Meer dan 1.000 runderen komen per week naar de grote militaire abbattoirs, waar zij worden verwerkt tot rantsoenen van 3 ons per dag, 20 pCt. been inbegrepen. Wat er overblijft wordt in worstfabrieken verwerkt of wordt ingevroren. Om alles zo economisch mogelijk te doen geschieden, is men bezig met de oprichting van een étappe-vleeswarenfabriek, waar geurige leverworst en sappige tongeworst zullen worden gemaakt. Dat gaat op de boterham, naast kaas, spek, jam, enz.

Tot de grote voorraden, welke in dit centrum zijn opgeslagen en van waaruit elke dag opnieuw aan de troepen wordt geleverd, behoren kaas, suiker, koffie, aardappelen enz. Met mechanische pakmiddelen worden deze voedingswaarden verpakt en daarna verzonden; natuurlijk alles in standaard-hoeveelheden.

In dienst kennen de manschappen zeven menu's: erwtensoep, enige varianten van peulvruchten met aardappelen en vlees en enige varianten van groenten met vleessoorten.

De rantsoenering ziet er als volgt uit; per dag wordt per hoofd verstrekt (natuurlijk niet steeds alles tegelijk), brood 7½ ons, koffie 0.2 ons, kaas 1 ons, vlees 3 ons, vet ½ ons, rijst (voor de soepen) ½ ons, soeperwten 3½ ons, peulvruchten 3½ ons, spek 1½ ons, boter ½ ons, aardappelen 1 tot 1¼ kg.

De ervaring heeft al geleerd, dat onze Hollandse jongens niet gesteld zijn op een warme maaltijd, die alleen uit rijst bestaat; reden waarom dat menu dan ook geheel afgeschaft is.

Dat zulke diensten enorme bedragen kosten, behoeft nauwelijks betoog; maar dat zij met de nodige zuinigheid zijn opgezet, blijkt uit de wijze waarop men tracht zo economisch mogelijk het beheer te voeren. Bovendien staat men erop, dat de gebruikte pakmiddelen naar de centrale worden teruggezonden, waar zij opnieuw kunnen worden gebruikt.

CURACAO.

DE HUURCOMMISSIE.

Bij de Staten is ingediend een landsverordening tot bekrachtiging van de regeling vervat in het besluit van den Gouverneur van Curaçao van de 26ste October 1939 (P. B. 1939 No. 120), houdende regeling ter beteugeling van onredelijke opdrijving van de huurprijzen van woningen, zoals deze is aangevuld bij het besluit van de 20ste Januari 1940 (P. B. 1940 No. 8).

We lezen in de Memorie van toelichting:

De ter bekrachtiging aangeboden regeling ter beteugeling van onredelijke opdrijving van de huurprijzen van woningen op Aruba en Curaçao vindt zijn rechtvaardiging in het feit, dat de woningschaarste aanleiding heeft gegeven tot huurverhogingen, die naar de overtuiging van het Bestuur de grenzen van het toelaatbare overschrijden.

Het kwam daarom nodig voor te Oranjestad en Willemstad huurcommissies in te stellen, welker taak drieledig is:

a. vaststelling van de huurprijzen der nieuwgebouwde woningen;

b. goedkeuring van huurverhogingen van woningen vóór 1 Augustus 1939 verhuurd;

c. verlening van toestemming tot huuropzegging.

Na de in werkingtreding van de „Huurcommissie-Regeling" bleek de wenselijkheid deze ook van toepassing te verklaren voor winkels, magazijnen, tapperijen, koffiehuizen, logementen, societeiten, bierhuizen, ijshuizen, restaurants en kantoren.

In verband hiermede is de regeling bij het besluit van de 20ste Januari 1940 (P. B. 1940 no. 8) in die zin aangevuld.

In de oorlogsjaren zijn in zeer vele gemeenten in Nederland huurcommissies ingesteld, welke zeer nuttig werk hebben verricht.

ZIEKTEREGELING 1936.

Bij de Staten is ingediend een landsverordening tot wijziging en aanvulling van de „Ziekteregeling 1936".

In de Memorie van toelichting lezen we:

Het Bestuur wenst, zo spoedig als zonder overwegend bezwaar doenlijk is, de datum van inwerkingtreding van de Ziekteregeling vast te stellen.

Het meent echter, dat de regeling niet ongewijzigd behoort te worden ingevoerd.

In de eerste plaats acht het Bestuur het wenselijk, dat de Ziekteregeling, evenals de Nederlandse Ziektewet, ingevolge de artikelen 1 en 7 dier wet, althans voorlopig, alleen van toepassing zal zijn op arbeiders in dienst van een onderneming d.w.z. in dienst van een ieder die met het oog op winst een bedrijf uitoefent. Zij die in dienst worden genomen voor persoonlijke diensten, met name dienstboden e.d. vallen alsdan buiten de regeling.

Het huispersoneel zou het aantal kleine werkgevers zeer omvangrijk maken; dit zou aan een doeltreffende uitvoering niet ten goede komen. De bestaande regeling, ingevolge welke het mogelijk is, dit personeel als armenpatiënten te doen behandelen voorziet trouwens in de behoeften van het ogenblik.

Tevens meent het Bestuur te moeten voorstellen om landarbeiders voorlopig buiten de Ziekteregeling te houden. Het spreekt vanzelf, dat dan de verordening van 11 Maart 1918 (P. B. 1918 No. 13) op de landarbeiders van toepassing blijft. Zij blijven dus in gelijke toestand als thans, terwijl de invoering van de nieuwe Ziekteregeling enigszins vereenvoudigd wordt.

In de tweede plaats meent het Bestuur dat in art. 8 een wijziging raadzaam is, ten einde het gevaar van simulatie en aggravatie en van het nodeloos in beroep gaan met de daaruit voortvloeiende kosten zoveel doenlijk te verminderen.

In de derde plaats stelt het Bestuur voor om van de bevoegdheid tot verzekering bij het Gouvernement die werkgevers uit te sluiten, die de geneeskundige behandeling en verpleging ingevolge de Ongevallenregeling zelf dragen. Zodoende zal een niet noodzakelijke last op 's Lands financiën vermeden kunnen worden.

Teneinde die last niet overbodig zwaar te doen zijn, stelt het Bestuur zich verder voor, bij de toepassing van artikel 9, tweede lid, verzekering ingevolge het eerste lid van dat artikel als regel afhankelijk te stellen van behandeling van de betrokken arbeiders door Gouvernements-geneeskundigen. De Gouverneur zal van zijn bevoegdheid, voortvloeiende uit artikel 2 van het West-Indisch Uitzendingsbesluit 1925 gebruik kunnen maken, om de uitgezonden Gouvernements-geneeskundigen te belasten met die behandeling. Voor de niet uitgezonden gouvernements-geneeskundigen geldt — hoezeer het onredelijk zou zijn hun verplichtingen anders te doen zijn — deze bepaling niet. Het Bestuur meent echter, dat ingevolge de verordening van 11 Maart 1918 (P. B. 1918 No. 13) ook aan hen die taak kan worden opgelegd; het stelt daarom thans niet voor tot herziening dier verordening over te gaan.

Het Bestuur is bereid, de tarieven, op 3 Augustus 1935 in de Memorie van antwoord betreffende de Ziekteregeling vermeld, voor overdragen aan het Gouvernement door den werkgever van zijn verplichting tot bekostiging van de geneeskundige behandeling van zijn arbeiders, althans voorlopig te handhaven. Die tarieven behelsden een betaling van *f* 3.— 's jaars, d.i. *f* 0,25 per maand, voor een arbeider met minder dan *f* 800.— per jaar loon en van *f* 1.Z per maand voor een arbeider met *f* 800.— of meer loon per jaar. Destijds dacht het Gouvernement te zullen uitkomen met laatstbedoeld bedrag. Of dit het geval zal zijn, wordt thans betwijfeld. Desniettemin is, gelijk gezegd, het Bestuur althans voorlopig, d.w.z. bij wijze van proef, bereid de tarieven toe te passen. Blijken de kosten in de practijk aanmerkelijk hoger te zijn dan bij de totstandkoming van de Ziekteregeling werd ondersteld, dan zal verhoging van de tarieven niet uitgesloten zijn.

NIEUWE DIRECTEUR OPENBARE GEZONDHEIDSDIENST.

Reeds enige dagen loopt hier het gerucht, dat door het ministerie van Koloniën voor bovenstaande betrekking voor 5 jaren op Curaçao gedetacheerd zal worden Dr. Bonne. Deze dokter is geboren op Bali, promoveerde aan de Indische Hogeschool te Batavia en is 35 jaar oud.

Bij informaties kon men van officiële zijde de waarheid van dit bericht [illegible] noch ontkennen.

ZONDAGSRUST VOOR SCHEPELINGEN.

De Vereniging „Apostolaat ter Zee" afd. Curaçao heeft aan Zijne Excellentie de Gouverneur en aan de Staten een verzoek doen toekomen tot het verkrijgen van een regeling, welke de zeelieden waarborgt, dat zij des Zondags hunne kerkelijke verplichtingen kunnen nakomen.

De Vereniging wijst er zeer terecht op, dat juist de Zondagen in de haven de meest geschikte, en heel dikwijls zelfs de enige dagen zijn, waarop de zeelieden hun geestelijk heil kunnen verzorgen. En meer nog dan andere bevolkingsgroepen heeft de zeeman de steun van de godsdienst nodig, omdat de gevaren, welke hem omringen, veel groter zijn voor zijn zedelijk en geestelijk welzijn.

Het verzoek van het Apostolaat ter Zee is slechts heel bescheiden gesteld. Zij vraagt geen absolute Zondagsrust voor de zeelieden, doch slechts enkele uren van de Zondagmorgen, om het de zeelieden mogelijk te maken naar de Kerk te gaan. Zij hangt zelf niet aan die enkele uren; zij is zelfs tevreden als de zeelieden, die het wensen, de mogelijkheid krijgen hun kerkelijke plichten te vervullen.

Het spreekt natuurlijk vanzelf, dat wij dit heel kleine verzoekje van ganser harte steunen. Wij hopen zelfs, dat het Bestuur en de Staten verder gaan dan gevraagd wordt. Het lijkt ons toch helemaal niet onmogelijk, dat voor een groot gedeelte van het scheepspersoneel hier op Curaçao absolute Zondagsrust zeer wel mogelijk is.

We leven hier op een Christelijk eiland en we zijn toch geen heidenen; nu laten we dit dan ook eens zien. Moeten de handel en de scheepvaart nu altijd voor de godsdienstbelevenis gaan? Kan met een beetje goede wil geen regeling getroffen worden, welke christelijk is en niet heidens?

Het Bestuur en de Staten zullen hopelijk het verzoek van het Apostolaat ter Zee, welke ook het verzoek is van geheel het volk, grondig bestuderen en het inwilligen. Laten wij zelfs meer doen en alle arbeid voor de scheepvaart op Zondag verbieden in zover dat niet in strijd komt met de werkelijk **redelijke** verlangens van de handel en de scheepvaart.

Onderstaande firma's hebben zich tot de Kamer van Koophandel en Nijverheid gewend, met het verzoek hen in relatie te brengen met im- of exporteurs op Curaçao:

1. Merritt & Critchley — 80 Broad Street — New-York — (City) — zoeken agenten op de eilanden Curaçao, Aruba en Bonaire voor hare producten mais- en tarwemeel, gemengd graan (kippenvoer), mais en gebroken mais.
2. Geo H. Baker & Co. — Fukiai P.O. Box 24 — Kobe, Japan, wensen in relatie te treden met importeurs van manufacturen, tafelkleden, bedspreien, dekens, baddoeken, zakdoeken, gordijnstoffen, sjaals, dassen, naalden, spiegels, tapijten, speelkaarten, schrijfbehoeften, paraplus, valiezen, gecultiveerde en imitatie parels, porceleinen glaswerk.
3. Tokyo Export Lamp Mfg Co., Ltd. — 229 Oihayashicho, Shinagawa-ku — Tokio — Japan, zoeken relatie met importeurs van gloei- en radiolampen.

Belangstellenden worden verzocht zich rechtstreeks met bovengenoemde firma's in verbinding te stellen. Verdere inlichtingen zullen desgewenst door den Secretaris der Kamer worden verstrekt.

GODSDIENSTOEFENINGEN VOOR R.K. MILITAIREN.

Zaterdag, 2 Maart a.s. des 's morgens om 7 uur precies is de maandelijkse H. Mis en 'n gemeenschappelijke H. Communie voor alle R.K. Militairen en Oud-Militairen in de Kapel op het Brionplein.

Wij maken deze keer er met bijzondere nadruk op attent, dat dit tevens de meest geschikte gelegenheid is om de Paasplicht te vervullen.

Vervult alle Uw Paasplicht en komt zonder uitzondering Zaterdagochtend naar de Kapel.

INGEZONDEN.

SURINAMISME.

In *La Union* van Donderdag 22 Februari 1940, kwam een stukje voor onder het kopje „Surinamismen."

De geachte schrijver geeft dan de volgende definitie:

> Surinamismen zijn uitdrukkingen, die in het Nederlandsch van de Surinamer voorkomen en die niet geheel goed zijn.

Beter was deze definitie geweest, als er gestaan had:

> die in het Nederlandcch van de Surinamer *veelvuldig* voorkomen.

Ja, geachte schrijver, als b. v. een Brabander eens een vreemde zinswending gebruikt, dan kunnen we immers nog niet spreken van „Brabands". Neen. deze afwijking moet meermalen, moet dikwijls voorkomen.

Van de aangehaalde voorbeelden kunnen we dan ook verschillende niet erg gelukkig noemen.

Zo b. v. het voorbeeld van de zieke, die de goede raad kreeg het maar eens goed *uit te vieren*, deze uitdrukking heelemaal verkeerd verstond en daarom erg verontwaardigd was, mist in dit verband dan ook elke reden van bestaan. Omdat, naar onze zéér bescheiden mening, één zieke nog helemaal geen Surinamisme kan vormen (zie definitie hierboven).

Hier zouden wij dan even willen vragen hoeveel Hollanders deze uitdrukking wèl kennen.

Het voorbeeld van: „Als men een gans van achteren ziet, ziet men veel gewag", hebben we onze Nederlandse Taalleraares verschillende malen horen verhalen (zo goed vond zij die mop), als een blunder gemaakt door *een* candidaat van een vierde rangs examen.

Deze ene candidaat, geachte schrijver, maakt nog geen Surinamisme.

Verschillende andere aangehaalde voorbeelden als b. v. „een bakbeest is eeu beest dat gebakken wordt". en „een draad in een naald zetten" zijn we tot onze spijt nooit tegengekomen!

Ook het door de inzender aangehaalde voorbeeld van: „Pak dit voor me", zullen we even bespreken.

Ja, de Surinamer zegt altijd: „*Neem* dit voor me."

En hier staat het „Modern Woordenboek", door Prof. Dr. J. Verschueren S. J. en Dr. Brounts, aan de kant van de Surinamer.

Bij *nemen* geeft dan dit woordenboek als eerste betekenis: „met de hand vastgrijpen" en komt dan het voorbeeld: „neem pen en inkt en schrijf".

Bij *pakken* geeft dit woordenboek 22 verschillende betekenissen, maar jammer voor de geachte schrijver staat er onder deze 22 geen één, dat het voorbeeld van: „pak dit voor me" dekt.

Wel geeft het Modern Woordenboek bij voorbeeld 9, *pakken* in de betekenis van *wegnemen* (Z. N.)

Maar goed laten we nu even aannemen dat al die aangehaalde Surinamismen het ook ècht waren, dan nog zien we het nut van plaatsing van bedoeld stuk in La Union niet in. Terecht merkt de schrijver op: „Voor *taalliefhebbers* (spatiëring van ons) is het een genot dergelijke uitdrukkingen bijeen te zetten."

Precies, geachte schrijver, voor *taalliefhebbers!* (s. v. p. weer spatiëren [illegible]

En hoeveel van deze taalliefhebbers telt La Union onder haar lezers!?

Neen „Surinamismen" was maar beter in de pen gebleven!

JACQUES SMEULDERS.

NIEUWS OVER HET V.O.S. FEEST.

Een goed teken is het, dat het Dames-comité zo langzamerhand met vragen wordt bestormd. Dat wijst op belangstelling en daarom wil men gaarne zo langzamerhand iets loslaten over de plannen, doch niet te veel. Er moeten verrassingen blijven.

Maar de voorbereidingen voor het V.O.S. feest vorderen goed. Het comité ondervindt zeer veel medewerking, zowel van particulieren als van zakenlieden. Er zijn reeds vele en zeer belangrijke toezeggingen gedaan, die alle dankbaar werden aanvaard en er zijn er nog vele te wachten.

Zo waren er o.a. reeds vele kinderen, die een stuk speelgoed afstonden;. Dat was een aardig idee en men wil het nu alreeds vertellen, dat er ook op de komst van de kinderen op 30 Maart stellig gerekend wordt. Vooral des middags zal er voor hen veel te genieten zijn, zo bijv. bij een heel echte schiettent voor de ouderen, of bij ballengooien of vissen voor de kleintjes of wel bij de grabbelton, die van heel ongewone afmetingen zal zijn. Uit nog warmere landen dan Curaçao komt een waarzegster, die uit je hand allerlei geheimpjes leest, terwijl uit Holland Jan Klaassen en Katrijn hopen over te komen om de kinderen hier flink te laten lachen. En voor het naar huis gaan, eten de kinderen eerst nog even poffertjes of wafels, in een echte poffertjeskraam. Het hele kinderprogram is hiermede lang niet verteld. zo zullen zij ook tegen de tijd dat het donker wordt juist even de film kunnen gaan zien, die ook al op het Fort Amsterdam gedraaid wordt.

En die film zal iets heel bizonders zijn, zowel voor de volwassenen als voor de kinderen. Maar welke film dat is, dat blijve nu nog even een der vele verrassingen.

Het Dames-comité heeft nog een vriendelijk verzoek. Het weet, dat menigeen nog artikelen voor een der winkeltjes op zij gelegd heeft of vervaardigd. Het zou nu zo gaarne al dat gene, wat gereed is, ontvangen en liefst ook vernemen, waar het nog op rekenen mag.

Tenslotte is het reeds vrij vlug 30 Maart en er moet die dag nog enorm veel werk verzet worden.

Comité voor de Gemobiliseerden.

Afdeling Fancy-Fair.

ARUBA-OOGST.

Men schrijft ons van Aruba:

Van gezaghebbende zijde waren er dezer dagen geruchten als zou de daadwerkelijke opbrengst van de maisoogst, die van Gouvern.-zijde door den heer de Wit is gewonnen, 200 Liter gepelde mais per H.A. bedragen.

Zoals men weet, gaat het over terreinen die als proef bewerkt zijn met ploeg en als ik me niet vergis, met zaaimachine.

De vraag is nu aangaande die opbrengst of dat het gemiddelde is over al de bewerkte terreinen, ofwel van enkele terreinen die werkelijk opbrengst hebben geleverd. We weten n.l. dat door de erge droogte sommige terreinen niets hebben opgebracht.

In het eerste geval als maatstaf voor de daadwerkelijke opbrengst, zou deze oogst het tegendeel van rooskleurig kunnen worden genoemd; in het andere geval als het gemiddelde winst over alle terreinen zou aangeven, zou het iets beter zijn, maar helaas niet iets om van werkelijk succes te spreken. 200 Liter per H.A. kan in het algemeen als treurig worden gequalificeerd, want dat wil zeggen dat een oppervlak van honderd vierk. meter slechts twee liter zou hebben opgeleverd.

De volgende gegevens mogen dit verklaren:

Een stuk terrein, groot ¼ H.A. (ofwel 2500 vierk. meter), door particulier op eigen manier bewerkt, dus zonder ploeg of zaaimachine, heeft onder de zelfde weersomstandigheden van weinig regenval toch een werkelijke oogst opgebracht van 300, 416 Liter **gepelde** mais; wat dus naar verhouding op één H.A. 12,16 H.L. betekent. Dit betekent dus eén resultaat, wat 6 maal de opbrengst van het Gouvern. overtreft.

Daarom weet ik nog niet of men werkelijk enige tevredenheid kan tonen over de resultaten der genomen proeven met geploegde terreinen.

Het is maar een vraag.

WERELD IN VOGEL VLUCHT.

NEDERLAND.

Overgenomen uit de Beurs & Nieuwsb.

Binnenkort verwacht men de uitgave van een nieuwe serie postzegels met de beeltenis van H.M. de Koningin.

De Nederlandse dagbladen bevatten Zaterdag l.l. een advertentie, waarin men candidaten oproept voor de post van leider der Nederlandse ambulance in Finland.

De scheepswerf Pot te Bolnes in Rotterdam, heeft een bouwopdracht gekregen voor de bouw van twee Colonlijnschepen van de K.N.S.M. Deze schepen worden motorvrachtschepen met een acccomodatie voor twaalf passagiers. De schepen zullen 300 voet lang worden.

Op achtduizend meter hoogte werd een Heinkelbommenwerper gezien boven het Noord Brabantse stadje Oss. Ogenblikkelijk stegen Nederlandse vliegtuigen op, die het vreemde vliegtuig achtervolgden in de richting van Tilburg. Daar werd het vreemde vliegtuig aangevallen, waarna het Duitse vliegtuig terugvuurde. Het Duitse toestel wist bij Reusel over de Belgische grens te ontkomen.

Het Nederlandse jachtvliegtuig kreeg echter een treffer in de neus en twee in de staart. Naar aanleiding van dit feit wordt gemeld, dat het Duitse vliegtuig niet alleen het Nederlandse rechtsgebied heeft geschonden, doch bovendien had het de vermetelheid om het vuur te openen op een Nederlands jachtvliegtuig in de rechtmatige uitoefening van zijn bewakingstaak. De Nederlandse regering zal hiertegen te Berlijn ernstig protesteren.

Bovendien werd Zondag l.l. in de omgeving van Woudenberg (Utrecht) eveneens een Duits vliegtuig gezien, waarvan de kentekenen duidelijk werden vastgesteld. Het vliegtuig bewoog zich van het Zuidoosten naar het Noordwesten en werd van de grond af onder vuur genomen door de luchtdoelartillerie, waarop het in Zuidoostelijke richting terugkeerde. Ook naar aanleiding van deze neutraliteitsschending zal de Nederlandse regering te Berlijn stappen doen.

Een Finse soldaat wordt achter het front verpleegd in het veldhospitaal.

Een der vele waarzegsters bezig met het voorspellen van de toekomst in het jaar 1940.

Keizer Hirohito van Japan luistert aandachtig naar de uitlegging van Majoor-Generaal Prins Ginri bij gelegenheid van de manoeuvres in Japan.

De Britse vloot heeft haar eigen luchtvaart. Hier ziet men een matroos bezig op het trainingschip met een handcamera.

LUCHTBESCHERMINGS DIENST.

Iets over Schuilplaatsen.

Daar eind van deze maand de in Nederland bestelde schuilplaatsen vermoedelijk zullen aankomen op Curaçao, lijkt het ons niet van belang ontbloot nog eens een en ander over de soorten en het gebruik van deze vluchtgelegenheden te publiceren.

Zoals de lezers zich uit vorige uiteenzettingen bij andere gelegenheden in dit blad zullen herinneren, kunnen we de schuilplaatsen naar gelang hun bestemming onderscheiden in **openbare** en **gezinsschuilplaatsen.**

De openbare schuilplaatsen dienen om bij een luchtaanval het publiek van de straat — voor zover dit eigen huis niet meer kan bereiken — op te nemen en gelegenheid te geven zich te verbergen in een soort overdekte gang die scherf- en instortingsvrij is.

Wij zullen deze schuilplaatsen dan ook daar moeten aantreffen waar normaal het grootste aantal personen aanwezig is, dus op de **verkeerspunten.** Van een opsomming van deze punten achten wij ons ontslagen, daar verondersteld mag worden dat een ieder die voldoende kent.

De **gezinsschuilplaats** heeft een andere bestemming. Het woord zegt het trouwens zelf al. Bescherming **bieden** voor het gezin en daaruit volgt dan ook dat de opstelling van de schuilhut zo dicht mogelijk bij de plaats moet zijn waar het gezin zich bevindt, dus meestal het **woonhuis.** Natuurlijk zijn deze schuilplaatsen niet zo groot als de openbare gelegenheden. Dit is ook niet nodig. Toch bestaat er wel een mogelijkheid om deze schuilhutten te vergroten en met de samenstelling is hiermede rekening gehouden, zodat deze schuilplaatsen zodanig kunnen worden vergroot dat er van 4 tot 22 personen een plaats in kunnen vinden.

Naast deze twee soorten kennen we nog een derde soort: **de bedrijfsschuilplaats.** Deze toont de meeste overeenkomst met de openbare schuilgelegenheid.

De bedoeling hiervan is het personeel werkzaam in het bedrijf, op het grote kantoor, op de bank of welke andere instelling dan ook waar veel personen bijeen zijn, gelegenheid te bieden zich tegen de gevolgen van het bombardement te beschermen.

De ruimte kan bestemd zijn voor 30, 40 of 50 personen.

Laten wij nu nog een ogenblik de **gezinsschuilplaats** onder de loupe nemen. Wij zien dan dat er twee soorten bestaan, die wat totaalkosten betreft, wel wat uiteenlopen.

Type A. is vervaardigd van gegolfd plaatijzer, het is het z.g. „Anderson" type, dat ook in Engeland veel wordt toegepast. Het aantal zitplaatsen varieert van 4 tot 16, terwijl de prijs zich tussen 113 gld. en 227 gld. beweegt. Doch alleen aan dit ijzerwerk van de schuilplaats hebben we niet voldoende. Nadat de hut is opgesteld, dient er zand in zandzakken rond en overheen te worden aangebracht. Degene die de tentoonstelling in de club de Gezelligheid hebben bezocht, **kunnen zich aan** de hand van hetgeen zij **daar gezien** en gehoord hebben, een beter inzicht **vormen. Kortom de totaalkosten** welke **verbonden zijn aan de aanschaffing van een schuilplaats bijv. van 8 per**sonen bedragen voor dit type A. (vracht, verzekering, zand, zandzakken, etc., inbegrepen) 265 gld. of 33 gulden per persoon. Men kan niet zeggen dat dit een hoog bedrag is, gezien het profijt wat men er van kan trekken in geval van bombardement. De afmetingen van deze schuilplaats zijn: lengte 198 cm., breedte 137 cm., hoogte 183 cm. Door de geringe breedte is er geen ruimte voor staanplaatsen, wat bij het hierna te bespreken type B. wel het geval is.

Dikwijls wordt de vraag gesteld of deze schuilplaatsen ook ingegraven moeten worden in de grond. Wij zouden hierop kunnen antwoorden dat het beter is het wel te doen waar dit mogelijk is, maar op vele plaatsen op Curaçao gaat het doodeenvoudig niet en daarom zal men gedwongen zijn ze geheel boven op de grond op te stellen. De scherf- en instortingsvrijheid behoeft daarom niet minder te worden. Alle **openbare** schuilplaatsen hier op Curaçao zullen **bovendien boven de** grond worden uitgevoerd.

Type B. ziet er enigszins anders uit en heeft wel **enige niet te verwaar**lozen voordelen. Bestond het type A. uit een samenstel van gebogen gegolfd plaatijzeren platen, deze hut bestaat uit geperst en daarna gebogen stalen platen, vandaar dat men deze uitvoering ook wel de „versterkte" noemt.

De afmetingen zijn voor een schuilplaats van 8 personen: lengte 126 cm., breedte 196 cm., hoogte 200 cm., en we kunnen dus direct opmerken, dat de breedte en hoogte groter is. Dit levert voor wat de breedte betreft, het voordeel op, dat er nu behalve zitook staanplaatsen aanwezig zijn m.a.w. men kan méér personen bergen. deze schuilplaats kost geheel compleet met (zand, etc.,) 286 gld. of 36 gulden per persoon. Ook deze schuilplaats moet met zand, puin of grind worden bedekt. Dit wil echter niet zeggen, dat dit al direct moet geschieden, **zodra** men de schuilhut in zijn bezit heeft. Het beste is de opbare schuilplaatsen in de gaten te houden, zodra deze bekleed worden, is voor U de tijd ook aangebroken om maatregelen te nemen. Het aantal plaatsen varieert bij dit type B. van 4 tot 22, de prijs schommelt (alles inbegrepen) **tussen** 286 gld. en 563 gld. of 48 gld. en 26 gld. per persoon.

Vanzelfsprekend is een grote schuilplaats iets goedkoper als een kleinere.

Door het meerdere gezinnen een schuilplaats aan te schaffen voor gemeenschappelijk gebruik, worden de kosten aanmerkelijk lager. Wij mogen deze oplossing dan ook aanbevelen aan de lezers. Ook voor kantoren met niet al te veel personeel is deze oplossing aan te bevelen, terwijl bij meer personen naar de bedrijfsschuilplaats zal moeten worden omgekeken.

Ook aan de **opstelling** van de bovengenoemde typen zijn geen grote moeilijkheden verbonden, daar dit zeer eenvoudig is en door leken op dit gebied kan geschieden. Ook behoeft men in het geheel geen tuin te hebben om de hut in te kunnen plaatsen, het zou U slechts meer moeite veroorzaken. Het is juist goed om de hut op te stellen op een afstand niet groter dan 3 a 4 meter vanaf de gevel van het huis met de opening naar de gevel gekeerd. De nooduitgang bevindt zich dan aan de van de gevel afgekeerde zijde. Dat men veilig tegen neervallende stenen in de schuilplaats is, moge dan tenslotte nog blijken uit de hier aangehaalde voorstandsproef.

„Een stuk metselwerk van 2000 kg (groot 3 × 1.50 × 0.25 meter) dat van 6 meter hoogte op de schuilplaats neerviel, veroorzaakte geen schade, de inzittenden waren ongedeerd.

Een bom van 225 kg ontplofte op 9 meter afstand. De huizen stortten in, de schuilplaatsen waren onbeschadigd."

Wij mogen dan nog één vraag stellen: „Wie van de zakenlieden op Curaçao zal zich er eens voorspannen om als tussenpersoon te fungeren tussen den fabrikant en den gebruiker?"

Nadere gegevens omtrent een en ander zijn te bekomen bij het Hoofd van de luchtbeschermingsdienst Fort Amsterdam 2.

Hoofd Luchtbeschermingsdienst.

CAMOUFLAGE DER ARTILLERIE NADERT HET VOLMAAKTE.

Onverwacht staat men voor gapende vuurmonden.

(Van een „Tijd"-correspondent in Frankrijk)

Dit is een oorlog van stilte, camouflage en metaal. Daarom is, zoals de Britse minister van Oorlog, Hoare Belisha, indertijd in het Lagerhuis heeft verklaard, slechts twintig procent van het Britse leger in Frankrijk wat wij leken doodgewone infanterie noemen. Dat is de reden, dat wij begonnen zijn met tanks en eindigen met kanonnen. De infanterie in de loopgraven kwam ertussenin als slechts een bijzaak. Hoe laag is de „koningin van het slagveld" gedaald tussen de gemotoriseerde eenheden en de artillerie! Niet, dat de bemanning van een stuk geschut het beter heeft dan de sectie infanterie, die wij in de frontloopgraaf zagen. Graven en nog eens graven is ook haar deel. Voor de afwisseling gaan zij zandzakken vullen om borstweringen te maken, net als de infanterie.

Nu wij de camouflage van het voetvolk onovertrefbaar hebben genoemd, blijft ons geen bijvoeglijk naamwoord meer over voor de verbergingskunst der artillerie, schrikaanjagend is wellicht 't beste woord. Ik kan u verzekeren, dat ge duchtig schrikt als ge, lopend langs een heel onschuldige, doodgewone heg van een boerderij, ingespannen zorg dragend, niet uit te glijden in de vette modder, opeens opkijkt en in de gapende monding van een geweldige houwitser staart Het landschap, waarin deze batterij is opgesteld, is een „ideaal slagveld".

Een van mijn collega's, een oud-artillerieofficier zegt het met een zekere verheerlijking in zijn stem. Het zien van deze zwijgende, loerende granaatvulkanen werkt op hem als een hoornsignaal op het spreekwoordelijke cavaleriepaard. Hij stelt honderd deskundige vragen, tot onze lering.

Als mesthoop gecamoufleerd.

Het schrijnt, dat drie of vier van deze vuurspuwende monsters in een groep bijeengestaan, onder leiding van een commandant, die verderop in een gecamoufleerd hol zit.

Hij zit op die afstand, omdat hij anders niets zou kunnen verstaan door het lawaai, wat niet verwonderlijk mag heten. De werkelijke vuurleiding echter zit weer een heel eind verder, in een soort van telefooncentrale, gecamoufleerd als mesthoop of als hooiberg. Daar worden de telefonische en radiografische rapporten ontvangen van waarnemers, mijlen ver weg in de front-linie of hoog in de lucht in vliegtuigen. Dan gaat er een seintje naar de groepsbatterijen, er wordt wat aan knoppen gedraaid en 48 vuurmonden beuken hun vernietigend bombardement op een plaats naast die, welke zoëven tot een ruine is verpletterd.

Mijn collega, de oud-artillerie-officier, schijnt het heel knap te vinden, maar ik kan niet nalaten mij voor te stellen hoe deze vreedzame omgeving eruit zal zien, als deze vernielingswerktuigen werkelijk in actie zouden komen. Met een zekere trots verzekert de batterij-commandant, dat hij al precies weet, welke boerderijen hij met zijn eerste schoten tot puin zal schieten, voordat de vijand gelegenheid krijgt er gebruik van te maken; welke overvloedig dragende vruchtbomen hij onmiddellijk zal kappen om beter uitzicht te krijgen. Dit „betere uitzicht" geld slechts voor een deel van het hier opgestelde geschut, n.l. dat, hetwelk schiet op den vijand, die men kan zien. Dit schijnt — althans die indruk krijg ik door de toon in de stem van mijn deskundigen collega — een minderwaardig soort van geschut te zijn.

Het „mooiste" is schieten op den vijand, dien zij in het geheel niet zien. „En waarom is dat het mooiste"? Omdat hij u dan ook niet ziet, d.w.z. niet aan de vuurstralen en de rook, die uit de zorgvuldig gecamoufleerde vuurmonden opstijgt, kan zien, dat die boerenkar eigenlijk een houwitser is en dat heuveltje graszoden een vierduimskanon herbergt.

Dicht bij de grens.

Wij zijn hier zo dicht bij de grens, dat wij kunnen waarnemen, waar het Franse grondgebied ophoudt, en, met behulp van een verrekijker, aan de horizon de eerste niet-Franse kerktoren en andere richtpunten kunnen zien.

Boven ons hoofd vliegen alleen Britse machines, af en aan en heen en weer, op observatiepatrouille (en weer valt ons op, hoe snel die waarnemers ons groepje telkens in het oog krijgen), maar er zijn hier ook Duitse observatievluchten verricht en de camouflage van de troepen in deze sector wordt dus ten top gevoerd. Wij mogen b.v. niet dwars door een weitje lopen naar een stuk, dat in de hoek staat opgesteld. Wij moeten zo dicht mogelijk langs de heg lopen, of precies een reeds bestaand pad volgen. Niets schijnt op foto's uit vliegtuigen zo duidelijk op te vallen als platgetreden paden en voetsporen. Indien vele voetsporen zich zouden concentreren op een bepaald punt, kan de vijand dadelijk vermoeden, dat daar een stuk staat opgesteld.

Ik schreef daarnet, dat wij hier vlak bij de grens waren, maar het duurt toch nog enige tijd en wij leggen een flinke afstand af, voordat wij op het uitkijkpunt zijn gekomen, in de schaduw van een bossage, waar wij de omgeving over een afstand van enige mijlen kunnen overzien. Het geeft weer dat vreemde gevoel van „dicht bij de oorlog" te zijn, dat wij in de loopgraven ook over ons voelden komen. Dit landschap, waarin zich niets beweegt en waarover een lichte mist hangt, is eenvoudig gespikkeld met batterijen, onderstanden, loopgraven, tankvallen, troepen en geweren, mensen en metaal. Hoe lang zal het duren, voordat hier de eerste schoten vallen en de eerste granaten inslaan?

Zojuist hebben wij een klein, heel klein percentage gezien van de granaatvulkanen, die reeds zijn opgesteld, juist achter de heuvelrug op welks kam wij thans staan. Tegenover ons, aan de horizon, op mijlen afstand, ligt een andere heuvelrug, niet-Frans gebied. De vele dorpjes in deze streek, die er als gekleurde molshoopjes liggen, verbonden door wegen, die rechte lijnen door het vlakke groen trekken, zijn nog ongeschonden. Hoe lang nog? De vuurmonden, die wij hebben gezien, zijn er reeds op gericht. De afstand, die de granaat moet afleggen om de vernietigende uitwerking te hebben, is reeds nauwkeurig becijferd.

Als vaste richtingpunten voor de kanonnen zullen misschien wel monumenten zijn genomen van kerkhoven, waar duizenden en nog eens duizenden Engelsen slapen sinds de vorige oorlog.

Tussen de graven van 1918.

Dat is het aangrijpendste van alles: de opstelling van massale moordwerktuigen te midden van heuvels, die wit zijn door de onafzienbare rijen grafstenen uit de oorlog van 25 jaar geleden, de camouflage van grafmonumenten op oorlogskerkhoven, opdat de vijand er geen gebruik van zal maken om een nieuwe regen van dood en verderf te laten neerdalen, die de doden uit hun graven zou werken om levenden in die graven te doen sterven. Hoeveel zoons staan thans op schildwacht bij het graf van hun vader, met hun rug naar die eenvoudige witte steen, het oog gericht op hun bajonet en het kanon.

Liefdegift.

Eens gegeven, blijft gegeven:
Maar, gegeven aan den Heer
Krijgt ge 't honderdvoudig weer;
In Gods grootboek opgeschreven
Zal 't daarbij als rente geven:
't Eeuwig leven.

SPORT - RUBRIEK

Officiële Mededelingen

van

„De Curaçaose Voetbalbond".

WEDSTRIJD UITSLAGEN

Scherpenheuvel 1 — Hollandia 1	1—0 (onder protest)
Hercules 2 — Jong Holland 2	5—2.

INSCHRIJVINGEN: Willemstad, H. P. van Meijeren. **Hollandia,** J. van der Meent, J. R. Koning, A. J. G. Geurtjens.

AFSCHRIJVINGEN: R.C.C., J. M. Hudson.

COMPETITIE PROGRAMMA 1940.

MUNDO NOBO

Datum	Klasse	Wedstrijd
3 Mrt 1940:	A-klasse	R.C.C. 1 — S.U.B.T. 1 (Tuin)
3 Mrt 1940:	B-klasse	Sparta — D.T.S. (Joens) *
10 Mrt 1940:	A-klasse	Jong Holland 1 — Scherpenheuvel 1 (Visser)
10 Mrt 1940:	Res.A-klasse	Volharding 2 — Transvaal 2 (Dania) *
17 Mrt 1940:	A-klasse	S.U.B.T. 1 — Hercules 1 (Oehlers)
17 Mrt 1940:	B-klasse	Jong Curaçao — Arsenal (Ercol) *
31 Mrt 1940:	A-klasse	R.C.C. 1 — Transvaal 1 (Tuin)
31 Mrt 1940:	B-klasse	Volcania — Sparta (B. L. Dijk) *

RIO CANARIO.

Datum	Klasse	Wedstrijd
3 Mrt 1940:	A-klasse	Asiento 1 — Transvaal 1 (Visser)
10 Mrt 1940:	A-klasse	Hollandia 1 — R.C.C. 1 (Oehlers)
10 Mrt 1940:	B-klasse	Willemstad — Sparta (Casper) *
17 Mrt 1940:	A-klasse	Asiento 1 — Volharding 1 (Jesurun)
17 Mrt 1940:	Res.A-klasse	R.C.C. 2 — Transvaal 2 (Joens) *
31 Mrt 1940:	Res.A-klasse	Asiento 2 — S.U.B.T. 2 (Corsica) *

SCHERPENHEUVEL

Datum	Klasse	Wedstrijd
3 Mrt 1940:	Res.A-klasse	Jong Holland 2 — Scherpenheuvel 2 (B. L. Dijk)
17 Mrt 1940:	B-klasse	D.T.S. — Willemstad (Corsica)
31 Mrt 1940:	A-klasse	Scherpenheuvel 1 — Volharding 1 (Oehlers)

De met % aangegeven wedstrijden beginnen om 9 uur v.m.
De met * aangegeven wedstrijden ginnen om 2.15 uur n.m. precies.
De andere wedstrijden beginnen om 4 uur n.m. precies.
DUUR VAN ALLE WEDSTRIJDEN 2 × 45 minuten.

Met het oog op de vroeg invallende duisternis, worden de verenigingen vriendelijk verzocht op tijd aanwezig te zijn.

Heren Scheidsrechters worden verzocht tijdig de competitieleider te berichten, ingeval zij verhinderd zijn. Adres competitieleider E. Palm, Langestr. 78.

De C.V.V. „ATLEICO" heeft zich uit C.V.B.-verband teruggetrokken.

De spelers J. Haseth en E. Atalida van de Ver. „HERCULES", zijn in verband met de wedstrijd Asiento 1 — Hercules 1 op 18 Febr. j.l., met ingang van 21 Febr. 1940 voorlopig geschorst van deelname aan alle wedstrijden in C.V.B.-verband.

Het Bestuur van de Vereniging S. U. B. T. is thans als volgt samengesteld:

Functie	Naam	Adres
Voorzitter	G. M. Beltram	Bergstraat 17
Vice-voorzitter	E. Ruiz	Parerawijk 62
1ste Secretaris	A. J. Maduro	Pater Lud. Jansenstr. 5
2de Secretaris	E. Moesker	Berg Altena 94-A
1ste Penningm.	R. E. Corasol	Cornetweg K 21
2de Penningm.	J. van Eerden	Arraratweg 2
Commissaris	H. T. Bakhuis	Penstraat 109
Lid	R. B. Wilsoe	Pater Lud. Jansenstr. 13
Lid	V. B. Manuel	Oranjestraat 137

HET BESTUUR.

Athletiek.

Door het Bestuur worden als leden van de athletiek- en turncommissie candidaat gesteld de heren Leeflang en Kruyer.

Indien binnen een week na heden door de leden geen tegencandidaten zijn gesteld, zullen genoemde heren geacht worden gekozen te zijn.

Het Bestuur.

SPORTCLUB „ASIENTO".

Gymnastiek.

De dames die deelnamen aan de gymnastiek-demonstratie in de Club, worden verzocht de toen gebruikte knotsen op de eerstvolgende oefenavond mede te brengen.

De Commissie.